

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ
КАФЕДРА НІМЕЦЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Наталія КОРОЛЬОВА

**Методичні рекомендації з проходження
навчальної лінгвістичної практики
зі спеціальності 035 Філологія**

**035.043 Германські мови та літератури (переклад включно), перша – німецька
Освітньо-професійна програма «Німецька мова та література, англійська
мова»
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти**

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

2024

УДК 81.37 (42).112.2

Корольова Н.О. Методичні рекомендації з проходження навчальної лінгвістичної практики для здобувачів першого рівня вищої освіти “Бакалавр”. Івано-Франківськ, 2024. 21 с.

Рецензенти:

Венгринович Андрій Антонович – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри німецької філології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Смушак Тетяна Володимирівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри французької філології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Розглянуто та схвалено на засіданні кафедри німецької філології, протокол № 3 від 11 листопада 2024 року.

Затверджено на засіданні науково-методичної ради факультету іноземних мов, протокол № 2 від 04 грудня 2024 року.

Схвалено на засіданні Вченої ради факультету іноземних мов, протокол № 3 від 17 грудня 2024 року.

Для студентів 2-4 курсів факультету іноземних мов першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 035 Філологія спеціалізації 035.043 германські мови та літератури (переклад включно), перша – німецька.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ПРАКТИКИ

Метою навчальної лінгвістичної практики є розвиток навичок аналізу лексичних та синтаксичних одиниць німецької мови з погляду їхнього семантичного значення та структурних характеристик, що передбачає засвоєння студентами принципів та прийомів структурного та семантичного аналізу лексичних, синтаксичних одиниць мови, фразеологічних одиниць, текстів, набуття здобувачами освіти досвіду самостійної науково-дослідної роботи, використання фахових термінів та прикладів німецькою та англійською мовами, поглиблення теоретичних знань у сфері філології, аналіз фактичного матеріалу, опрацювання результатів дослідження, формування здатності генерувати нові ідеї.

Основними завданнями навчальної лінгвістичної практики є:

- ознайомлення з актуальними напрямками розвитку мовознавчої науки;
- ознайомлення із основними семантичними категоріями німецької та англійської мов, а саме семантичною валентністю, семантичними відношеннями, семантичними класами та моделями, а також із семантичними аспектами комунікації;
- аналіз лексичної семантики, визначення значення слів за допомогою компонентного аналізу.
- дослідження семантичних полів та зв'язків між словами, виявлення синонімії, антонімії, полісемії, омонімії;
- вивчення семантичних змін, метафоризації, метонімії, розширення та звуження значень;
- структурний аналіз слів та синтаксичних конструкцій та їхньої ролі у формуванні змісту;
- визначення семантичної цілісності фразеологізмів;
- вивчення синтаксичної амбівалентності;
- семантичний аналіз тексту: семантичні механізми текстотворення, дослідити когезію (зв'язність) та когерентність (логічність) тексту;
- дослідження способів реалізації текстових зв'язків у художніх,

публіцистичних та наукових текстах;

- вивчення основ семантичного аналізу дискурсу;
- аналіз джерел інформації та розвиток умінь і навичок використання сучасних методів наукового аналізу;
- набуття вмінь систематизації, узагальнення та представлення результатів наукового аналізу, обґрунтування практичних рекомендацій, формулювання загальних висновків за темами індивідуальних завдань;

КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Загальні компетентності

- Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.
- Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
- Здатність працювати в команді та автономно.
- Здатність спілкуватися іноземною мовою.
- Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

Фахові компетентності

- Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.
- Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту (залежно від обраної спеціалізації).
- Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.
- Усвідомлення засад і технологій створення текстів різних жанрів і стилів державною та іноземними мовами, зокрема німецькою та другою іноземною.
- Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний (залежно від обраної спеціалізації) аналіз текстів різних стилів

і жанрів.

- Здатність до надання консультацій з дотримання норм літературної мови та культури мовлення.
- Здатність до організації ділової комунікації.

Результати навчання

- Вільно спілкуватися з професійних питань із фахівцями та нефахівцями державною та іноземною(ими) мовами усно й письмово, використовувати їх для організації ефективної міжкультурної комунікації.
- Ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, зокрема з фахової літератури та електронних баз, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати.
- Використовувати інформаційні й комунікаційні технології для вирішення складних спеціалізованих задач і проблем професійної діяльності.
- Використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у побутовій, суспільній, навчальній, професійній, науковій сферах життя.
- Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.
- Збирати, аналізувати, систематизувати й інтерпретувати факти мови й мовлення й використовувати їх для розв'язання складних задач і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та/або навчання.
- Мати навички управління комплексними діями або проєктами при розв'язанні складних проблем у професійній діяльності в галузі обраної філологічної спеціалізації та нести відповідальність за прийняття рішень у непередбачуваних умовах.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАКТИКИ

Навчальна лінгвістична практика на 3 курсі передбачає відвідування

настановчих занять, виконання власного структурно-семантичного аналізу лексичних, синтаксичних одиниць мови, фразеологічних одиниць, текстів, а також виконання індивідуального завдання - написання підсумкової роботи, захист якої дає можливість оцінити рівень засвоєння знань та вміння застосовувати на практиці методи аналізу у сфері семантики частин мови (дієслів, іменників, прикметників, прийменників, сполучників, часток), фразеологізмів, складних груп слів і типів речень, когнітивної семантики, теорії моделей, семантики тексту. Тривалість практики – 2 тижні (90 годин).

ЗМІСТ ПРАКТИКИ

Зміст навчальної лінгвістичної практики для студентів передбачає відвідування настановчих занять, виконання письмових робіт - аналіз семантичної структури слів та семантичних відношень між словами, фразеологічних одиниць, речень та тексту в цілому.

Під час проходження практики студенти опрацьовують теоретичний матеріал та виконують письмові завдання, що містять завдання для аналізу. Завершення практики передбачає написання підсумкової роботи та її захист, що оцінюється у 100 балів максимально.

Зміст та етапи проходження практики	
	Кількість годин
Настановча нарада	2
1. Основи семантичного аналізу. Семантичні відношення між словами	4
Аналіз прикладів через словникові дефініції та контексти. Побудова семантичного поля	4
2. Структурний аналіз складних слів. Семантична структура речення.	4
Розбір слова на морфеми. Продуктивні та непродуктивні моделі словотвору.	4
3. Семантична структура речення: Валентність дієслова. Семантичні ролі актантів.	4
Визначення валентності дієслів у реченнях	4
4. Семантична деривація та метафоризація. oКонцептуальні метафори	4
Слова, що змінили своє значення у процесі мовної еволюції. Визначення концептуальних метафор у текстах	4

5. Синтаксична амбівалентність та її семантичний аналіз	4
Речення із синтаксичною багатозначністю. Способи уникнення.	4
6. ФО: семантична та структурна специфіка	4
Значення та походження фразеологізмів.	4
7. Семантична структура тексту. Основи аналізу дискурсу	4
Когезія та когерентність у тексті. Лексичні засоби зв'язку між реченнями. Прагматичні аспекти та контекст	4
Індивідуальне завдання (Підсумкова робота)	30
Захист практики	2
ЗАГ.:	90

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ТА ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ ПІДСУМКОВОЇ РОБОТИ

Підсумкова звітна робота – це самостійна науково-дослідницька праця, що синтезує підсумок теоретичної та практичної підготовки в межах проходження навчальної лінгвістичної практики та є формою контролю набутих здобувачами вищої освіти знань, умінь і навичок.

Підсумкову звітну роботу виконують у вигляді спеціально підготовленої наукової праці на правах рукопису у м'якій палітурці на основі вивчення спеціальної вітчизняної та зарубіжної літератури, результатів власних досліджень визначеного об'єкта з метою вирішення встановлених прикладних завдань. Підсумкова звітна робота повинна містити результати теоретичних і прикладних досліджень, носити творчий характер.

Захист підсумкової звітної роботи - усний публічний звіт студента. Усний звіт студента включає: розкриття цілей і завдань, опис виконаної роботи з кількісними та якісними показниками, власні висновки і пропозиції.

Як самостійна письмова робота реферативно-дослідницького характеру, підсумкова звітна робота передбачає самостійним науковий пошук і фіксування його результату.

Метою підготовки роботи є виявлення вміння студента самостійно виконати

наукове дослідження з обраної проблеми, продемонструвати набуті під час навчання професійні компетенції.

Метою підсумкових звітних робіт є:

- поглиблення, узагальнення і закріплення фахових знань студентів з актуальних проблем семантики частин мови (дієслів, іменників, прикметників, прийменників, сполучників, часток), складних груп слів і типів речень, когнітивної семантики, теорії моделей, семантики тексту та дискурсу;
- подальший розвиток умінь підбору й опрацювання довідкової, навчальної і наукової літератури за темою роботи;
- стимулювання студентів до самостійного наукового пошуку;
- формування вмінь самостійної обробки матеріалів та їх практичної реалізації;
- вдосконалення дослідницьких умінь та навичок студентів;
- творче розв'язання фахового завдання.

Написання підсумкової звітної роботи сприяє кращому засвоєнню теоретичних знань та аналізу практичних питань лінгвістики, надає можливість виявити здатність студента самостійно осмислити проблему, творчо, критично її дослідити; вміння збирати, аналізувати і систематизувати літературні джерела; здатність застосовувати отримані знання при вирішенні практичних завдань; формулювати висновки, пропозиції, рекомендації з предмета дослідження.

Матеріали підсумкової звітної роботи можуть бути використані для подальшої дослідницької роботи і написання кваліфікаційних робіт.

До написання підсумкової звітної роботи висуваються такі загальні вимоги:

1. Підсумкова робота виконується за однією з тем, що були опрацьовані студентами під час проходження навчальної лінгвістичної практики (семантичні категорії мови, а саме семантична валентність, семантичні відношення, семантичні класи та моделі, а також із семантичні аспекти комунікації, семантики тексту).
2. Назва підсумкової роботи має бути, по можливості, короткою, відповідати суті наукової проблеми (завдання), вказувати на мету дослідження.
3. Підсумкова робота виконується українською мовою.
4. Обсяг підсумкових робіт становить 15-20 сторінок друкованого тексту (з

розрахунку 1 сторінка – 1860 знаків).

5. Підсумкова робота має бути чітко структурованою, із дотриманням таких вимог щодо оформлення:

- окремі частини роботи виділяються (напівжирним, курсивом);
- абзаци та нумерація сторінок оформляються згідно з загальними чинними вимогами (“Про затвердження Вимог до оформлення дисертації”. Наказ Міністерства освіти і науки України № 40 від 12.01.2017);
- дотримуються правила паспортизації матеріалу (правильно оформляються посилання, виноски, цитати тощо);
- список використаних джерел укладається відповідно до сучасних чинних вимог (ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання);

6. Оформлення підсумкової роботи має відповідати естетичним і орфографічним нормам. При написанні підсумкової звітної роботи студент має обов’язково посилатися на авторів і джерела (“Про затвердження Вимог до оформлення дисертації”. Наказ Міністерства освіти і науки України № 40 від 12.01.2017), з яких запозичені матеріали або окремі результати. У підсумковій звітній роботі необхідно стисло, логічно й аргументовано викладати зміст і результати дослідження, уникати загальних слів, бездоказових тверджень, тавтології.

7. Підсумкову звітну роботу подають на кафедру у вигляді спеціально підготовленого рукопису.

Система оцінювання підсумкової звітної роботи

Система оцінювання відбувається згідно з критеріями оцінювання навчальних досягнень студентів, що регламентовані в університеті : [Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника та Порядок організації та проведення оцінювання успішності здобувачів вищої освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.](#)

При визначенні підсумкової оцінки враховуються змістовні аспекти та якість захисту роботи.

При оцінюванні беруть до уваги:

- відповідність затвердженій темі та виконання поставлених завдань;
- коректність змісту роботи;
- правильна структура роботи, логічність і послідовність викладу;
- відповідність мови, оформлення, посилань вимогам до наукових праць;
- наявність та оригінальність самостійної дослідницької частини роботи;
- володіння матеріалом та якість презентації результатів під час захисту.

1. Відповідність темі та виконання поставлених завдань (20 балів)

18-20 балів – тема повністю розкрита, всі завдання виконані, робота відповідає плану.

15-17 балів – незначні відхилення від теми або часткове невиконання окремих завдань.

10-14 балів – є суттєві відхилення від теми або значна частина завдань виконана некоректно.

5-9 балів – тема розкрита поверхово, більшість завдань не виконано.

0-4 бали – тема не відповідає затвердженій, завдання не виконані.

2. Коректність змісту роботи (20 балів)

18-20 балів – матеріал повністю відповідає сучасним науковим даним, немає помилок.

15-17 балів – незначні неточності або суперечливі моменти.

10-14 балів – є кілька серйозних помилок у фактичному матеріалі.

5-9 балів – значні помилки у змісті, використання застарілих або недостовірних даних.

0-4 бали – робота базується на неправильних даних або не відповідає темі.

3. Правильна структура роботи, логічність і послідовність викладу (15 балів)

14-15 балів – структура чітка, логічний виклад, всі розділи узгоджені.

12-13 балів – незначні порушення структури або логіки викладу.

9-11 балів – є помітні недоліки в структурі, текст місцями нелогічний.

5-8 балів – робота не має чіткої структури, виклад розрізнений.

0-4 бали – відсутність логіки, текст не має зв'язності.

4. Відповідність мови, оформлення, посилань вимогам до наукових праць (15 балів)

14-15 балів – мова наукова, грамотна, оформлення відповідає всім вимогам.

12-13 балів – є дрібні стилістичні чи технічні недоліки.

9-11 балів – помітні мовні чи оформлювальні помилки, порушення вимог до цитування.

5-8 балів – значні відхилення від вимог, велика кількість помилок.

0-4 бали – робота не відповідає вимогам оформлення, наявні плагіат або грубі помилки.

5. Наявність та оригінальність самостійної дослідницької частини (20 балів)

18-20 балів – дослідження оригінальне, містить власні висновки, аналіз, приклади.

15-17 балів – дослідження виконано добре, але є незначні повторення або шаблонність.

10-14 балів – власний аналіз присутній, але поверхневий або запозичений з інших джерел.

5-9 балів – робота майже не містить самостійного дослідження.

0-4 бали – відсутність власного дослідження, використано чужі ідеї без опрацювання.

6. Володіння матеріалом та якість презентації результатів під час захисту (10 балів)

9-10 балів – студент вільно володіє матеріалом, чітко аргументує, відповідає на питання.

7-8 балів – демонструє гарне володіння матеріалом, проте є незначні неточності.

5-6 балів – відповіді частково правильні, але студент не завжди аргументує свої висновки.

3-4 бали – поверхнєве володіння матеріалом, відповіді неповні.

0-2 бали – студент не орієнтується у власній роботі, не може дати відповідь.

Підсумковий бал

Максимальна оцінка: **100 балів**

Мінімальна прохідна оцінка: **50 балів**

Бал	Оцінка за шкалою ECTS	Відповідність національній системі
90-100	A	Відмінно
80-89	B	Дуже добре
70-79	C	Добре
60-69	D	Задовільно
50-59	E	Достатньо
30-49	FX	Незадовільно, можливе опрацювання
0-29	F	Незадовільно, необхідне повторне виконання

Оцінки захисту роботи виставляє кожен член комісії. У випадку, якщо студент не з'явився на засідання комісії захисту підсумкової роботи чи у випадках, коли захист підсумкової роботи визнається незадовільним, комісія встановлює, чи може студент подати на повторний захист ту саму роботу (проєкт) з доопрацюванням, чи він зобов'язаний опрацювати нову тему, визначену

кафедрою, у наступному навчальному році.

Структура підсумкової роботи

Оформлення роботи має відповідати загальним вимогам до наукових робіт. Текст роботи набирають на комп'ютері через 1,5 міжрядкові інтервали (29-30 рядків на сторінці), друкують за допомогою принтера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм), шрифт текстового редактора – Word Times New Roman, розмір 14 мм. Поля: зліва – не менше 25 мм, справа – не менше 15 мм, зверху і знизу – не менше 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, щільність тексту однаковою.

Обсяг і форма написання роботи має містити, як правило, 15-20 сторінок основного тексту.

Кожну структурну частину роботи починають із нової сторінки. Заголовки структурних елементів роботи (ЗМІСТ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ) друкують великими літерами симетрично до тексту по центру сторінки (без крапки), шрифт напівжирний.

Робота повинна містити наступні складові елементи:

1. ТИТУЛЬНИЙ АРКУШ.
2. ЗМІСТ.
3. ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ І СКОРОЧЕНЬ (за необхідності).
4. ВСТУП.
5. ОСНОВНА ЧАСТИНА
6. ВИСНОВКИ.
7. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.
8. СПИСОК СКОРОЧЕНЬ НАЗВ ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ (за необхідності)
9. СПИСОК СКОРОЧЕНЬ НАЗВ ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ (за необхідності).
10. ДОДАТКИ (за необхідності).

1. ТИТУЛЬНИЙ АРКУШ

Титульний аркуш є першою сторінкою роботи (цей аркуш не нумерується, але

враховується в загальну нумерацію) і основним джерелом бібліографічної інформації, необхідної для оброблення та пошуку документа.

Зразок оформлення титульного аркуша див. у Додатку А

2. ЗМІСТ

Зміст подають на початку роботи (порядковий номер 2 при загальній нумерації сторінок). Він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів за необхідності.

3. ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ. Уводять як структурний елемент роботи у вигляді окремого списку, який подають перед вступом. Перелік треба друкувати у дві колонки, у лівій за абеткою наводять скорочення, у правій – детальне розшифрування – за необхідності.

4. ВСТУП

Вступ розкриває сутність і стан наукової проблеми (завдання), її значущість, підстави та вихідні дані для розроблення теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження в рекомендованій нижче послідовності:

Актуальність дослідження/роботи.

Мета і завдання дослідження повинні бути чітко сформульованими та відображати тематику дослідження. Варто дотримуватись логічної послідовності дієслів при формулюванні завдань. Наприклад, використовувати такі слова: розглянути, дослідити, дати характеристику; провести, здійснити; розкрити; критично проаналізувати; оцінити; виявити, визначити, виділити, виокремити; систематизувати, структурувати; узагальнити, класифікувати; окреслити; обґрунтувати; довести; розробити; сформулювати, сформулювати; запропонувати, внести пропозиції, розробити рекомендації тощо.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, що створює проблемну ситуацію й обрано для вивчення.

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта. Об'єкт і предмет як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове

Матеріал, здебільшого представлений різноманітними текстами / дискурсами, на основі яких проводиться дослідження

Методи дослідження. Подають перелік використаних методів дослідження для досягнення поставленої в роботі мети. Перелічують використані наукові

методи дослідження та змістовно відзначають, що саме досліджувалось кожним методом; обґрунтовується вибір методів, що забезпечують достовірність отриманих результатів та висновків.

Структура роботи.

5. ОСНОВНА ЧАСТИНА

Основна частина може складатися з розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів.

Кожний розділ розпочинають з нової сторінки. Теоретична частина включає аналіз опрацьованої наукової літератури відповідно до завдань дослідження. В огляді літератури студент окреслює основні етапи розвитку наукової думки за своєю проблемою. У практичній частині автор викладає результати власних досліджень з висвітленням того нового, що він вносить у розроблення проблеми. Студент має давати оцінку повноти вирішення поставлених завдань, оцінку достовірності одержаних результатів (характеристик, параметрів), обґрунтування.

Оформлення посилань на інформаційні джерела. Посилання в тексті наводять у квадратних дужках із зазначенням джерела та сторінки, а саме: [12, с. 23]. Перша цифра у квадратних дужках відповідає номеру джерела у списку використаних джерел, друга – номеру сторінки.

Посилання в тексті підсумкової звітної роботи на джерела слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад, «... у працях [1-7]...».

Якщо в тексті роботи необхідно зробити посилання на складову частину чи конкретні сторінки відповідного джерела, то можна наводити посилання у квадратних дужках, при цьому номер посилання має відповідати його бібліографічному опису за переліком посилань.

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи того друкованого твору потрібно наводити цитати. Науковий етикет передбачає точне відтворення цитованого тексту, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором.

6. ВИСНОВКИ

Висновки мають містити стисле викладення результатів, отриманих автором роботи особисто в ході дослідження.

7. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Наприкінці підсумкової звітної роботи наводиться список використаних джерел. До цього списку включають публікації вітчизняних і зарубіжних авторів, на які є посилання в роботі та чиї дослідження прямо чи опосередковано використано для засвідчення авторської думки. Усі джерела наводять мовою видання.

До списку використаних джерел, оформленого з урахуванням усіх чинних вимог, слід включати новітні видання, у тому числі електронні носії та інтернет-джерела. Обов'язковим є використання наукової літератури іноземними мовами відповідно до спеціальності. На всі наукові джерела, що представлені в бібліографії, повинні бути посилання в тексті роботи.

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел (з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015):

Книги:

Один автор

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. Київ: Академія, 2004. 344 с.
2. Верба Л. Г. Порівняльна лексикологія англійської і української мов. Вінниця: Нова книга, 2008. 248 с.

Два автори

1. Шейко В. М., Кушнарєнко Н. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності : підручник. Вид. 6-те, переробл. і допов. Київ: Знання, 2008. 310 с.
2. Evans V., Green M. Cognitive Linguistics: An Introduction. Edinburg: Edinburg University Press, 2006. 857 p.
3. Lakoff G., Johnson M. Metaphors We Live By. Chicago: University of Chicago Press, 1980. 590 p.

Три автори

1. Gasser U., Cortesi S., Malik Momin M. Youth and Digital Media: From Gaudin F.,

Guespin L. Initiation à la lexicologie française. De la néologie aux dictionnaires. Bruxelles: Éditions Duculot, 2000. 358 p.

Чотири і більше авторів

1. Клименко М. І., Панасенко Є. В., Стреляєв Ю. М., Ткаченко І. Г. Варіаційне числення та методи оптимізації : навч. посіб. Запоріжжя: ЗНУ, 2015. 84 с.
2. Historical Thesaurus of the Oxford English Dictionary: with additional materials from "A Thesaurus of Old English"/ Kay Ch., Roberts J., Samuels M., Wotherspoon I. vol. I.: Thesaurus, vol. II: Index. Oxford, 2009. 4448 p.

Автор(и) та редактор(и)/упорядники

1. Дахно І. І., Алієва-Барановська В. М. Право інтелектуальної власності: навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ: ЦУЛ, 2015. 560 с.
2. Проблеми типологічної та квантитативної лексикології: зб. наук. праць / наук. ред. Каліущенко В. та ін.]. Чернівці: Рута, 2007. 310 с.

Без автора

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / укл. і гол. ред. В. Т. Бусел. Київ, Ірпінь: ВТФ "Перун", 2005. 1728 с.
2. Українська мова: енциклопедія / ред. кол. В. М. Русанівський, О. О. Тараненко та ін. Київ: "Укр.енциклопедія", 2004. 832 с.
3. Origins: A Short Etymological Dictionary of Modern English / ed. by E. Partridge. London, New York: Routledge, 2006. 4246 p.

Багатотомні видання

1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ: САМ, 2016. Т. 17. 712 с.
2. Чуланова Г.В. Синтаксичні засоби вираження емоцій у текстах-регулятивах. Філологічні трактати. 2012. Т. 4. № 4. С. 104–108.

Автореферати дисертацій

1. Андрійченко Ю. В. Динаміка гендерних змін в іспаномовних картинах світу: автореф. дис д. філол. наук: спец. 10.02.05. Київ, 2017. 30 с.
2. Дудолодова О. В. Динаміка мовної репрезентації гендера в англійському публіцистичному дискурсі (друга пол. ХХ ст.–поч. ХХІ ст.): автореф. дис канд. філол. наук: спец. 10.02.04. Харків, 2003. 20 с.

Дисертації

1. Борисенко Н. Д. Гендерний аспект репрезентації персонажного мовлення в англійських драматичних творах кінця ХХ століття: дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04. Житомир: ЖДПУ ім. І. Франка, 2003. 231 с.

2. Кагановська О. М. Текстові концепти художньої прози : когнітивна та комунікативна динаміка (на матеріалі французької романістики середини ХХ сторіччя): дис. ... д-ра філол. наук: спец. 10.02.05. Київ: КНЛУ, 2003. 383 с.

Законодавчі та нормативні документи

1. Деякі питання стипендіального забезпечення: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. Офіційний вісник України. 2017. № 4. С. 530–543.

2. Конституція України : офіц. текст. Київ: КМ, 2013. 96 с.

3. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р.

№1556-VII. Дата оновлення: 28.09.2017. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 15.11.2017).

Архівні документи

1. Лист Голови Спілки “Чорнобиль” Г. Ф. Лепіна на ім’я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Масола щодо реєстрації Статуту Спілки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. ЦДАГО України (Центр. держ. архів громад. об’єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71.

Препринти

1. Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошной Б. М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль: Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС ; 06-1).

Стандарти

1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010–02–18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація).

2. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ :

Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).

Каталоги

1. Історико-правова спадщина України: кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с.

2. Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області: кат.- довід. / авт.-упоряд.: М. Зобків та ін. ; Упр. культури Львів. облдержадмін., Львів. іст. музей. Львів: Новий час, 2003. 160 с.

Бібліографічні покажчики

1. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича в незалежній Україні: бібліогр. покажч. / уклад. : Н. М. Загородна та ін. ; наук. ред. Т. В. Марусик ; відп. за вип. М. Б. Зушман. Чернівці: Чернівецький національний університет, 2015. 512 с. (До 140-річчя від дня заснування).

Частина видання: книги

1. Андрійченко Ю. В. Функціонування гендерних стереотипів в іспаномовному просторі: лінгвопрагматичний аспект: монографія. Київ, 2014. С. 151–169.

Частина видання: матеріалів конференцій (тези, доповіді)

1. Миронова Н. В. Qu'est-ce qu'un concept? Матеріали Загальноінст. відкрит. конф., присвяч. 60-річчю Горлів. держ. пед. ін-т іноз. мов. Горлівка : Вид-во ГДППМ, 2009. С. 205–208.

2. Миронова Н. В. Quatre idées du concept. Проблеми іноземної філології і перекладу: матеріали III Всеукр. наук.-практ. конф. молодих науковців. Київ: Освіта України, 2016. С. 405.

Частина видання: довідкового

1. Береза Т. А. Практичний англо-український словник фразеологічних синонімів. Львів: БаК, 2011. С. 40–60.

2. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля, 2006. С. 37–61.

Частина видання: продовжуваного видання

1. Дмитренко О. П. Мотиваційні процеси та їх типи у фразеологічному фонді сучасної німецької мови (на матеріалі фразеологічних одиниць соціально-економічної сфери). *Наукові записки [Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя]*. Серія: Філологічні науки. 2012. Кн. 1. С 110–113.

2. Круковський В. І. Концепти суб'єктивність / об'єктивність, модалізація / модальність та засоби їх вираження в мові та мовленні: питання теорії (на матеріалі французької мови). *Філологія. Педагогіка. Психологія: наук. вісн. каф. ЮНЕСКО КНЛУ*. гол. ред. З. О. Валюх. Вип. 35. Київ: Вид. центр КНЛУ, 2017. С. 166- 188.

Електронні

1. Венжинович Н. Фраземи української мови з ресурси ономастичним компонентом у лінгвокультурологічному висвітленні.

URL:http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/8346/1/Venzh_noch.pdf (дата звернення 14.09.2018).

2. Глазова О. П. Вивчення неологізмів. 2013. URL: http://elibrar_ubg.edu.ua/26/1/O_Glazova_10_IP.pdf (дата звернення: 11.09.2016).

3. Енциклопедичний словник крилатих слів і виразів / автор-упорядник Вадим Серов. URL: <http://bibliograph.com.ua/encSlo/18/111.htm> (дата звернення 12.09.2018).

4. Bohlken B. The Idiom Experience. ETC.: A Review of General Semantics. Vol. 53, No. 2, 1996. URL: <https://www.questia.com/library/journal/1G1-19726532/the-idiom-experience> (дата звернення 07.08.2018).

5. Stockwell R. English Words: History and Structure. New York : Cambridge University Press, 2001. 221 p. URL: http://dliia.ir/Scientific/e_book/Modern_English_/005714.pdf. (дата звернення: 15.08.2018).

ПОЛІТИКА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Підсумкова робота студента має виконуватися із застосуванням загальних засад та правил наукової етики та академічної доброчесності. При виконанні підсумкової роботи студент зобов'язаний:

- з повагою ставитися до авторських прав інших осіб, дослідження яких він використовує;
- коректно застосовувати інформацію з інших джерел шляхом здійснення належного цитування;
- не допускати проявів академічної недоброчесності, серед яких академічний плагіат, фабрикація, фальсифікація тощо.

Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються відповідно до [Положення про запобігання академічному плагіату та іншим порушенням академічної доброчесності у навчальній та науково-дослідній роботі здобувачів освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника та Процедури забезпечення дотримання академічної доброчесності](#).

Підсумкова робота, у якій виявлено ознаки академічного плагіату або іншого виду порушення академічної доброчесності, не допускається до захисту та повертається студенту на виправлення та доопрацювання.

Академічним плагіатом вважається оприлюднення (частково або повністю) наукових, творчих результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства. Серед інших видів порушень академічної доброчесності, окрім академічного плагіату, є:

- самоплагіат – оприлюднення власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;
- фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі;
- фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу.

Приклад оформлення титульного аркушу

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА

Факультет іноземних мов

Кафедра німецької філології

НАВЧАЛЬНА ЛІНГВІСТИЧНА ПРАКТИКА
ПІДСУМКОВА РОБОТА

Студентки групи Н-31
спеціальності 035 Філологія
спеціалізації 035.043 Германські мови та літератури (переклад
включно), перша – німецька
(прізвище, ім'я, по батькові)

Керівник практики від кафедри
(науковий ступінь, вчене звання керівника,
прізвище, ім'я, по батькові)

